

Medierna i maktens ledband!

Du som läser detta dokument har principiellt suttit tillsammans med mig i en satellit och blickat ner på vår Jord, vi har sett och hört allt som hänt och vi har suttit här i många år!

De exempel som här nedtecknats beskriver bl a USA:s och Storbritanniens krig mot Irak, hur det i verkligheten gick till när "Operation Ökenstorm" i början av 90-talet blev ett faktum. Anledningen är att det åter är ett aktuellt ämne, eftersom USA nu vill bomba Irak igen. Som om det inte räckte med att USA:s embargo mot Irak, den sönderbombade Irakiska infrastrukturen samt USA:s och Storbritanniens dagliga bombningar fram till nu (dec 2002) orsakat över 1 miljon Irakiska barns död sedan "Operation Ökenstorm" avslutades 1991 (totalt ca 1,7 miljoner Irakiernas död, vad är den 11 sept 2001 med sina 0,003 miljoner dödade amerikaner i jämförelse med detta terrordåd, en incident?). Själva kriget "ökenstorm" dödade över 100 000 irakiska soldater och över 200 000 civila irakier. Inget av det vi här beskriver har, vad vi erfarit, tidigare skrivits eller omtalats i svenska medier, VARFÖR, blir vår sammanfattande fråga?

Det som väckt vår största förundran här uppe är nog det faktum att all media och dess journalister så konsekvent kan föra ut lögnen och propaganda till folket utan att någons samvete säger stopp! Den verklighet som vi sett från satelliten stämmer sällan med vad vi sett och hört beskrivas via medierna. Det verkar som om Irak bara består av en man, Saddam Hussein (men dom andra 22 miljonerna då?).

Alla nere på Jorden har genom medierna fått en ganska klar bild över den elaka Saddam Hussein i Irak och hans krigiska lynne, hela hans tillvaro verkar gå ut på att framställa massförstörelsevapen.

Samtidigt indoktrineras alla med bilden av "the good guys" från USA. I nästan varenda nyhetsrapportering i västvärlden ger man denna falska bild av verkligheten, och för att understryka påståendena så sprider man amerikanska och engelska uttalanden utan någon som helst kritisk granskning (när hörde vi Saddam Husseins eller irakiska politikernas beskrivning i svensk nyhetsrapportering, alltså båda sidors uttalanden, vilket ständigt borde vara en skyldighet, åtminstone för "public service" media).

Men vi här uppe har ju sett hur allt hänger ihop, hur det verkligen gått till i de moderna krigen!

Efter den stora oljekrisen 1973 så bestämde man sig i den nordamerikanska senaten att "aldrig mer skulle USA vara i händerna på oljenationer, makten över oljan och alla andra energiråvaror på vår Jord skulle ligga i USA".

Om vi börjar vår beskrivning från 1980 så lurade USA (genom CIA, den nordamerikanska underrättelsetjänsten), Storbritannien och deras lydstat Kuwait och Saudi Arabien, de Irakiska makthavarna att starta kriget mot Iran. Planen och förhoppningen från USA:s sida var att dessa båda "besvärliga" arabländer i det

närmaste skulle utplåna varandra, för att USA sedan skulle få fritt fram att "gruppera" om i arabvärlden för eget syfte (i planeringen ingår troligen att Irak ska bli "deportationsland" för palestinierna, så att Israel till fullo kan överta Palestina, en gammal judisk plan sedan 1910). Det blev ett mycket kostsamt krig för Irak men de var hela tiden uppbackade av USA med både rådgivning och med mycket stora vapenleveranser, till största delen på kredit som dåvarande president Bush personligen ordnade via USA:s jordbruksdepartement. Vapnen betalades även med stora krediter från Kuwait och Saudi Arabien och leveranser skedde även från England och Frankrike). USA (liksom Sovjet) försåg givetvis även Iran med vapenleveranser, finansierat med knarkpengar, vilket ledde till den sk "Iran-Contras affären" i USA. Efter detta krig, som pågick i 8 år, var Irak mycket fattigt, bara lånen från Kuwait och Saudi-Arabien var på ca 80 miljarder dollar, men man hade oljan som en säker inkomstkälla.

Kuwait börjar nu kräva tillbaka sina lån till kriget, från Irak, samtidigt som man dumpar oljepriset på världsmarknaden genom ökad uppumpning och försäljning långt över övenskommelsen inom OPEC (order om detta utgick i första hand från engelska makthavare i samförstånd med USA). Det resulterar i att Irak förlorar ca 16 miljarder dollar i uteblivna oljeinkomster på kort tid.

1989 gjorde Kuwait (total lydstat till Storbritanien efter första världskrigets uppdelning, innan var det Iraks 19:e provins) en markant förändring av dess landsgräns, man fick order från det engelska Kungahuset att flytta gränsen så att ca 1450 km² av Iraks södra område, oljefälten Rumaila vid Persiska viken, beslagtogs (i detta område sker även utförseln av Iraks olja till tankbåtarna i Persiska viken). Kuwait hyrde företaget "Santa Fe Drilling Company of California", för 2.3 miljarder dollar, för att borra efter olja på irakisk mark. Strypningen av Iraks oljeinkomster blev nära nog total.

Månaderna innan Irak slutligen gick in i Kuwait gjordes utspel efter utspel från Bagdad på hur konflikten, med fredliga medel, kunde lösas, bl.a. genom att Kuwait skulle kompensera irakierna för de gigantiska ekonomiska förluster som Kuwaits brott mot OPEC-avtalen åsamkat Irak. Men de vägrade.

Samtidigt ökade kraven i Irak att göra något åt situationen, och fredliga förhandlingar verkade inte leda någon vart, kuwaiterna vägrade ändra sin konfrontationspolitik och erkänna att de handlat fel. Istället fortsatte de. Och nu kommer vi till det riktigt intressanta. Bara några dagar innan Irak "invaderade" Kuwait tillkallade **Saddam Hussein** den amerikanska ambassadrisen i Bagdad, Mrs **April Glaspie**, och den allt skarpare situationen diskuterades. Där sade Saddam Hussein bl.a. följande till den amerikanska ambassadrisen:

"Men när en planerad och medveten politik utan någon som helst ekonomisk rättfärdigande, tvingar ner oljepriserna, betyder det ännu ett krig mot Irak. För militära krig dödar människoliv genom att förblöda dem. Och ekonomiska krig dödar deras mänsklighet genom att beröva dem deras möjlighet till en bra levnadsstandard. Som ni vet så gav vi floder av blod i ett krig som varade mer än åtta år, men vi förlorade inte vår mänsklighet. Irakierna har rätt att leva med stolthet; vi kommer inte att acceptera att någon försöker skada vår stolthet och irakiernas rätt till en hög levnadsstandard."

Och när den irakiske ledaren antydde att Irak inte längre kunde förhålla sig passivt inför det som man såg som ett exempel på en medveten ekonomisk krigförklaring från

kuwaitisk sida med syfte att strypa Irak, och att drastiska åtgärder kan bli nödvändiga, så **instämmer** den amerikanska regeringens representant att irakierna har rätt att justera konflikten på sitt sätt och att USA ej skall lägga hinder i vägen och intervensera, utan att det här rör sig om en irakisk angelägenhet! Alltså, USA ger Irak grönt ljus för att återerövra den 19:e provinsen som så länge hållits avskärmd från huvudlandet!

Att USA vid den här tiden hade relativt bra relationer med Bagdad förvånande inte oss här uppe, eftersom Irak hade utsetts av USA som en tillfällig allierad när man hade sökt att krossa Iran och den muslimska revolutionen som avsatt den förhatlige **Shahnen**. Vi såg att man i Västerländska medier från perioden under Iran-Irak-kriget framförde idel positiva beskrivningar om Iraks utveckling och modernisering och även om dess ledarskap. En bild som står i en oerhörd kontrast till den nuvarande **propagandabilden** där Irak beskrivs som ett barbariskt medeltidsland, styrt av den "galne diktatorn" Saddam Hussein - "den nye Hitler".

Och så hände det som var förutspått. Efter detta sista "klartecken" från supermakten USA gick irakierna den 2:a augusti 1990 in militärt i Kuwait och återförenade den 19:e provinsen med huvudlandet. Det var vid detta tillfälle irakierna hade gått i fällan, från och med detta steg fanns det inte längre någon som helst utväg från en militär storkonflikt med de verkliga makthavarnas lydstat. Fällan hade nu slagit igen, och den framtida utvecklingen var oundviklig, eftersom de verkliga makthavarna sedan länge hade förberett sig för att styra det i en riktning mot krig och massförstörelse av Irak. Och deras plan slog in!

Vi såg hur Irakierna överraskades av USA's plötsliga upprördhet när irakiska trupper nu stod i Kuwait. En viss indignation hade man förväntat sig - det tillhör spelet, men att USA nu ställde sig på krigsfot mot Irak, trots de signaler amerikanerna tidigare givit angående Kuwait-frågan, det var inte väntat. Att sedan ingen som helst förhandlingslösning på problemet accepterades av USA måste ha setts som än mer olycksbådande. Irakierna lade fram många förslag, men från och med nu tickade klockan mot krig.

Irakiernas intelligenta drag att, bara några dagar efter att de gått in i Kuwait koppla deras "ockupation" av Kuwait med den judiska staten Israels mångåriga ockupation av Palestina, fyllde sionisterna med vrede. Inga tankeväckande kopplingar - "linkage" som man då kallade det för - fick förekomma.

Vi här uppe i satelliten tyckte att Irakiernas utspel var helt logiskt, om den sk. "omvärlden" upprördes så över Iraks agerande i Kuwaitfrågan, varför så tyst om den judiska ockupationen i Palestina, och varför inte lösa de båda ockupationerna genom att Irak avstår från sina anspråk på Kuwait mot att sionisterna ger upp de delar av Palestina de bestal palestinierna på 1967?

Men USA och dess allierade slog blint ifrån sig denna fredliga lösning på konflikten och vällde istället in massivt med militära styrkor i Saudi-Arabien under förevändning att skydda denna lydstat mot "en förestående irakisk invasion". President **Bush** kommenterade i medierna, under hösten 1990, den amerikanska upprustningen med markförband, flyg, artilleri och flotta i området: "*Vårt uppdrag är helt och hållet defensivt!*" Detta falska uttalande lade vi på minnet, med tanke på den framtida utvecklingen. Som "bevis" för att irakierna efter det att de gått in i Kuwait även tänkte invadera Saudi-Arabien, presenterade USA flygfoton som skulle visa på massiva

irakiska truppkoncentrationer längs gränsen mellan det nu av irakierna ockuperade Kuwait och Saudi-Arabien.

Dessa bilder spred världens alla medier och det var nu som talet om att Saddam Hussein var "den nye Hitler" började på allvar. När Sovjet året senare, när kriget mot Irak redan hade genomförts, publicerade sina egna satellitbilder från området från samma tidpunkt, avslöjades det att de påstådda irakiska truppkoncentrationerna - Saddams invasionsstyrka - bra varit bluff och båg påhittat i Pentagon. Inga irakiska truppsamlingar längs gränsen mot Saudi-Arabien gick att finna, vilket vi här uppe också sett.

Vi såg hur det engelska Kungahuset beordrade (med manus från Lord Victor Rotschild?), i sin iver att försöka ta makten över Iraks oljetillgångar, mrs Thatcher att besöka president Bush för att övertyga honom om att USA måste medverka i en militär anstormning mot Irak.. Mötet skedde i Aspen, Colorado. I ordern ingick att Mrs Thatcher skulle "spinna" på Bush:s fördomar mot araber, för att få honom medgörlig till ett krig.

Vad som sedan hände vet nog de flesta, fast bara till viss del. Rapporteringen i massmedia var mycket informativ från "operation ökenstorm". Via CNN, amerikansk nyhetsbyrå, förmedlades den bild som USA ville att hela världen skulle se. Att CIA hela tiden censurerade och godkände de bilder och meddelanden som kablades ut över världen, var det då bara vi bland allmänheten som visste. Om inte bilderna var tillräckligt "tydliga" om Saddams ondska så tillverkades dessa i teatermiljö. Så fick t ex alla se hur för tidigt födda barn togs ur kuvöser på sjukhusen i Kuwait, till en säker död, för att Irakierna ville stjäla dessa kuvöser till sin egen befolkning mm. Och alla nere på Jordan förfärades!

Men vi såg ju att detta TV-inslag, liksom flera andra, spelades in i en studio i England, enbart i propagandasyfte.

På TV såg Gulfkriget ut som ett dataspel. Alla fick reda på att militära mål bombades med precisionsbomber, civila skulle inte drabbas. Men sanningen var ju att i knappast någon nation har civila så till den milda grad drabbats som när man bombade sönder hela den civila infrastrukturen.

Efter kriget fick prins Aga Khan och en studiegrupp i uppgift av FN att undersöka effekten av bomberna på det civila samhället.

De rapporterade till FN att de allierade hade ödelagt 95% av all elkraftförsörjning i Irak. Irak är ett land med ett extremt ökenklimat. I Irak har över en miljon barn (5000-7000 i månaden) dött sedan 1991 av framförallt förgiftat vatten och vattenburen smitta. Utan el går det inte att rena vattnet och Irak har bara sina två floder, Eufrat och Tigris, där städerna kan ta sitt dricksvatten och där allt spillvatten från städerna rinner ut. Vattnet måste renas på nytt norr om varje stad.

45 av de största broarna över Eufrat och Tigris, från turkiska gränsen till Golfen, bombades sönder. Större delen av all telekommunikation förstördes.

Irakisk jord kräver bevattning men vattnet måste också dräneras. Utan elkraft ångar vattnet bort i den heta sommaren. Jordan blir salt - fruktbar mark blir öken. Mer än hälften av alla irakiska husdjur har dött, över en halv miljon kor och bufflar och mer än 5 miljoner får och getter, på grund av förgiftat vatten och brist på veterinärmediciner.

De propåer om tillbakadragande som Irak skickade ut innan USA-bombningarna började blev aldrig behandlade. Kriget hade troligen kunnat undvikas, men FN var då som nu, helt i USA:s ledband. Och när kriget väl var igång, var det fråga om ren slakt. 88.500 bomber, varav sju procent var "smarta", vräktes ner över Irak.

Fler än 100.000 irakiska soldater och över 200 000 civila dog, många begravdes levande i öknen. 230.000 amerikanska krigsveteraner lider i dag enligt USA:s försvarsdepartement av Gulfkrigssyndromet, som ingen hittills lyckats diagnostisera. I Irak har antalet civila som drabbas av leukemi och cancersjukdomar stigit till epidemiska siffror.

Detta brott borde ha lärt världen att aldrig igen legitimera USA:s våldsanvändning!
(Men hur ställer sig majoriteten av svenska politiker och mediafolk till en ny kommande slakt av irakiska folket? Jo, på "slaktarnas" sida! Vi som sett och ser hur allt går till, kan inte annat än skämmas för dessa vilsekomna medlöpare).

Vi såg att amerikanska tanks med schaktblad vräkte sand över långa skyttegravar (ca 110 km) med 1000-tals försvarslösa irakiska tonårspojkar, och begravde dessa levande. Vi såg att amerikanska jaktplan sköt sönder hela konvojer på Basravägen, med klusterbomber och Napalm B – den sort som fortsätter att brinna in till skelettet - och mördade återvändande soldater i öknen, sedan de givit upp och sedan länge lämnat Kuwait (i alla andra sammanhang blir de inblandade ställda inför krigstribunalen i Haag för så grova krigsbrott). Vi såg också att amerikansk specialstyrka får order direkt från president Bush att tända på oljeraffinerierna och deras cisterner i Kuwait, vilket resulterade i en mycket stor miljökatastrof.

I massmedierna framställdes detta, helt planenligt, att det var de irakiska soldaterna som tände på innan de flydde, men vi såg att dessa soldater var långt ute i öknen när elden uppstod.

(Att sedan president Bush:s son, en företagare i oljebranschen, fick uppdraget att återuppbygga dessa anläggningar efter kriget, blev ingen överraskning för oss i satelliten. Här skapades en enorm förmögenhet som sonen sedan skulle få nytta av i sin kommande presidentkampanj).

Vi såg och förvånades över det faktum att innan "operation ökenstorm" var Irak det modernaste arablandet av alla, enligt vårt västerländska synsätt. Fullständig religionsfrihet rådde och lika lön för lika arbete gällde för både kvinnor och män. Inget om detta framkom i massmedierna, däremot hördes både från USA och England att "vi ska bomba dom tillbaka till stenåldern"!

Ett mycket intressant faktum som noggrant har nedtystats är det att efter "befrielsen" av Kuwait i mars 1991, så genomfördes omfattande utrensningar av de palestinier som tillhört den arabiska befolkningen i landet, eftersom många av dem hade solidariserat sig med irakierna och deras krav på att Irak-Kuwait frågan bara kan lösas om den sk. "omvärlden" samtidigt löser Israel-Palestina frågan. Cirka 400 000 palestinier kastades ut ur det nu "befriade" Kuwait. USA och dess hejdukar attackerade alltså Irak och gick till krig "för Kuwaits våldtagna folks" skull bara för att efteråt deportera halva den befolkning som man i propagandan påstått att man skulle "befria" från "den blodtörstige Saddams klor". Vilket enastående exempel på hyckleri! Vi förvånas ständigt här uppe i satelliten över att "världspolisen" USA aldrig får skulden för händelser av betydande art över hela Jorden och som vi ser att de är skyldiga till. Det finns ingen nation på Jorden som står och stått för så mycket våld, krig och ond

bråd död för Jordens befolkning under de senaste 100 åren, som USA (ofta i maskopi med Storbritanien)! USA har valt att ständigt vara involverade i ett krig någonstans på Jorden. Hur är det möjligt att så totalt undanhålla verkligheten för alla nationers medborgare, när så många inom massmediavärlden, precis som vi här uppe, sett hur det går till?

Sedan USA:s tillblivelse som union har de varit anstiftare och utövat 16 storkrig! USA har hittills gjort ca 237 militära invasioner i andra nationer! USA:s underrättelsetjänst, CIA, har utfört över 13 630 hemliga "operationer" i främmande nationer! Under dessa "operationer" har CIA orsakat minst sex miljoner människors död de senaste 50 åren!

Korea, Vietnam, Kambodja, Indonesien, Angola, Chile, Nicaragua, Cuba, El Salvador, Bosnien, Jugoslavien, Irak, Afghanistan är några av de nationer som CIA varit direkt inblandade i. Man involverar sig med politiska motståndsrörelser i de nationer man vill förändra (läs ta makten över), man förser dem med vapen och utbildning för att dom ska terrorisera den egna befolkningen och slå sönder även demokratiska system.

Den s k irakiska oppositionen, som samlades i London i dec -02 för att fastställa ett Irak efter Saddam Hussein, bekostades och arrangerades helt av USA. Den irakier i Sverige som ofta nu visas upp i TV-nyheterna och som påstås skriva på en ny irakisk författning, gör detta helt på uppdrag av USA. USA:s syfte med ett krig mot Irak kan inte misstolkas av någon som har insyn och förnuft!

Med allt ovan som grund måste vi ställa frågorna:
Vems ärende går svensk media, när man undanhåller verkligheten för medborgarna?
Vems ärende går vår statsminister Göran Persson, när han värjer sig mot att ta ställning för fred?
Vems ärende går vår utrikesminister Anna Lindh, när hon "jamsar" med i krigshätsarnas skara?

Sammanställt och nedtecknat av Kalle Hellberg, Blidsberg 2002-12-26

P.s.

Källor till ovanstående har bl a varit (ett axplock):

John Stockwell, den högst rankade hittills inom CIA som lämnat organisationen, p g a att han inte längre stod ut med CIA:s alla lögnar och manipulationer av en hel värld. Skriver böcker och håller allmänna möten i ämnet. Information till denna sammanställning har bl a hämtats från ett tal John Stockwell höll den 20 feb 1991 på Loudon Nelson Community Center, Santa Cruz, California, under titeln "THE CIA AND THE GULF WAR".

Gene "Chip" Tatum, 25 år inom CIA och numera FBI-agent. Har i omfattande serier av radioprogram i USA redovisat sin roll av att ha "gjort allt, sett allt och nu berättar allt".

"George Bush: The Unauthorized Biography", bok av Webster G. Tarpley & Anton Chaitkin, om familjen Bush. I boken beskrivs bl a detaljerat om George Bush:s göromål under hela hans presidentskap och t ex Prescott Bush, farfar till nuvarande presidenten, som var nära vän till Hitler och bekostade en stor del av dennes vapenupprustning. Vem är nuvarande president George W Bush, hans bakgrund och

vilka är hans uppdragsgivare? Det borde medierna upplysa medborgarna om, i stället för att som nu bara vara maktens lydiga megafoner!

Tidningen "*Kommentar*", skrifter av Palestinadebattören Staffan Beckman.

"*The Gulf Between Us*", faktabok om bl a diplomatin inför "Operation Ökenstorm" av Victoria Brittan, 1991.

Internet. En outtömlig källa. Ex på adress där man kan finna en hel del länkar och fakta om bl a CIA är <http://www.csun.edu/CommunicationStudies/ben/news/cia/index.html> .

Min anledning att sammanställa ovanstående är inte att "spy galla" över nationen USA och dess befolkning, de är troligen mer vilseförda av USA:s verkliga ledning (som enligt vad jag erfarit inte är de som framträder, amerikanska presidenter t ex har hittills bara varit "marionetter", det är helt andra maktpersoner som drar i trådarna), än vad vi svenskar är av våra politiker och media (vilket inte vill säga lite). Jag tar definitivt inte parti för forna eller nuvarande "slaktare" som t ex Franko, Augusto Pinochet, Ariel Sharon eller Saddam Hussein, (även familjen Bush och många andra maktherrar måste innefattas i massmördarnas dystra skara) däremot motsätter jag mig varje form av krig och krigshets som leder till krig, eftersom det i första hand drabbar civilbefolkningen. Anledningen är att jag anser att det behövs en motvikt till mediernas förljugna, tillrättalagda och snuttifierade "nyhetsförmedling", där *orsak* sällan eller aldrig beskrivs, endast *verkan*!

Om jag enkelt kan få fram underlag till ovanstående uppgifter (noggrant dokumenterade med referenser och källhänvisningar och som jag inte funnit någon anledning att ifrågasätta), varför kan inte svenska journalister det? Vågar dom inte det? Vill dom inte det? Får dom inte det? Vem bestämmer i så fall detta? Det är ett stort ansvar mediefolket tar på sig när man undanhåller viktiga sanningar för medborgarna och därmed styr riktningen för hela vår utveckling mot framtidens samhälle! *I vems tjänst sker detta?*

D.s.

Tillägg 2003-02-09

Efter att ovanstående dokument har fått viss spridning har jag hittills fått följande frågor:

- Vilka är det som "drar i trådarna", om det inte är de maktfolk som normalt framträder via media?
- Hur kan västvärldens journalister föra ut samstämmiga "nyheter" som stöder den rådande makten, om det skulle vara en helt annan verklighet som råder?

Här följer mitt svar:

För att förstå hur världen styrs och av vem/vilka, så måste vi gå tillbaka till 1400-talet. Det var då som ansamlingen av förmögenheter tog fart, då det började skapas

monopol på penningutgivning och möjligheten att göra pengar till en vara som kunde köpas och säljas. Räntan på kapital hade därmed införts som ett helt nytt begrepp, vilket blev upptakten till dagens bankväsende.

Man behöver inte "rota djupt i maktens korridorer" för att förstå att de internationella bankirerna eftersträvar att ta makten över jordens alla nationer, man har kommit en bra bit på väg!

Om vi ställer oss frågan om varifrån de nationella regeringarna får sina pengar till statens utgifter och reformer så svarar de flesta: Från skatterna. Men nästan varje nationell budget innehåller större utgifter än inkomster. Man måste låna "utomlands" som det heter, men lånen sker alltid från de stora bankirhusen, som ingår i en konspiratorisk förening (*inga nationer* har pengar till utlåning). Dessa ställer krav om inflytande över nationerna de lånar ut pengar till, ingen regering kan låna pengar av bankirerna utan att avge ett löfte om avhållande av viss regeringsmakt till fordringsägaren (ett sådant "modernt" löfte kan vara att "vi lovar att inte ha någon åsikt i en kommande konflikt, t ex i Irakfrågan").

Vissa internationella bankirer, som lånat hundratals miljarder till regeringar i hela världen, förfogar över ett ansenligt inflytande över dessa regeringars åtgärder. Hotet från bankirerna, om regeringen inte fullföljer sina löften kan vara: "Gör ni avsteg från givna löften kommer vi att finansiera de politiska motståndarna i er nation"!

Den utan tvekan viktigaste internationella bankirfamiljen är det berömda "huset Rothschild", som spelat en dominerande roll i världshistorien, men hur många vet något om denna familj? En grundorsak till den historiska mörkläggningen om denna, liksom om andra bankirfamiljer, är den att Rothschildfamiljen var och är judar. Antisemiter har spelat dessa "konspiratörer" i händerna, då de försökt att framställa hela bankkonspirationen som judisk. Inget kan vara mer fjärran från sanningen. Andra "familjer" är Warburg, Rockefeller, Morgan, Loeb, Schiff m fl.

Alla inom dessa bankirfamiljer är inte judar, men de judiska medlemmarna av denna konspiration har utnyttjat en organisation som kallar sig "Anti Defamation League" (antiförtalsligan), som instrument, varmed de försökte övertyga alla att varje negativt omnämnande av Rothschilds och deras förbundna är ett angrepp på alla judar (känns det igen?). På det sättet har de undertryckt nästan alla tillförlitliga informationer om de internationella bankirerna och därmed även tabubelagt ämnet vid våra universitet (man tycks inte ens få föra det på tal).

Sedan lån till regeringar bildar grundvalen till internationella bankimperier, ligger det i deras intresse att driva regeringsskulder i höjden. Ju högre skuld, desto större ränta. *Inget skuldsätter en regering mer än krig!*

Det är därför mycket vanligt att bankimperier finansierar båda sidor i de blodigaste militära konflikterna. Under t ex det amerikanska inbördeskriget finansierades Nordstaterna av Rothschilds via den amerikanske agenten August Belmont och Sydstaterna av Erlangers, släktingar till Rothschilds.

Alla de som strävar efter diktatorisk kontroll över moderna nationer, har förstått nödvändigheten av en *centralbank*, som står över den nationella regeringen! Genom denna kan man kontrollera en hel nations näringsliv utan militärt våld.

Den för vår tid viktigaste framgången för världens bankir- och finansintressen inträffade den 22 december 1913 när Federal Reserve System (FED) och dollarsystemet skapades i en omröstning i den amerikanska kongressen (helt planerad och styrd av de internationella bankirerna). FED är USA:s centralbank, men ägd av *privata* bankirer (13 bankirfamiljer) och står över den konstituerade regeringen. FED är i själva verket USA:s verkliga regering, med långt större inflytande över denna nations utveckling än den av folket valda regeringen har. FED kontrollerar och manipulerar USA:s hela penningförsörjning och räntesatser och med USA:s betydelse på världsarenan så kontrollerar FED i själva verket större delen av Jordens ekonomi. De tre rikaste av dessa bankirer äger lika mycket som 46 av jordens fattigaste nationer.

Metoden att med hjälp av en centralbank omväxlande åstadkomma inflation och deflation och på så sätt beröva befolkningen vinsterna, har utarbetats av de internationella bankirerna till en exakt vetenskap. Detta bör vi ha i åminnelse nu när den europeiska centralbanken har tillskrivits total övermakt i EU och svenska politiker vill föra in Sverige i EMU!

Vid val av presidenter och därmed partival i USA, står bankirerna för de flesta kostnader för **både** den republikanska och den demokratiska sidan, *vem som än blir president så är det bankirernas man!*

Nuvarande president, George W Bush, är själv "född i en bank" och som sådan givetvis bankirernas "sprattelgubbe", som utför det han blir ålagd av bankirerna. Hans uppgift är nu att skuldsätta USA i ännu större grad än vad som hittills varit fallet. De krig som USA är inblandade i just nu är inte tillräckligt för bankirernas planer, de kräver ett storkrig mot Irak.

Bankirerna själva (som vi kan kalla "den globala eliten") omnämns aldrig i något medialt sammanhang. När det har beslutats om stora förändringar, såväl nationellt som internationellt, tas besluten alltid av deras "arbetsgrupper", vilka inte heller skyltar med sina arbetsnamn. Det är deras politiska medlöpare i respektive nation som framför besluten till allmänheten.

Så kallas t ex den verkliga beslutsgruppen för Europa för "Bilderbergergruppen" (bildad 1954), normalt 119 av de mest betydelsefulla personerna inom media, militären, kyrka, stat och industri i Europa. De samlas en gång per år, varaktighet tre dygn, och tar de strategiska besluten för europeiska nationer det nästkommande året. De allra viktigaste besluten tas av en inre maktgrupp i Bilderbergergruppen, ca 35 personer, de utanför är helt ovetande om deras beslut. Ingen insyn för allmänheten får ske, inga utomstående journalister får närvara på deras årliga möten.

Bankirernas verkliga "styrelse" för USA heter "Council on Foreign Relations" (CFR, bildad 1922) och består f n av ca 2.400 amerikanska VIP. De är något mer offentliga än Bilderbergergruppen och vissa möten kommer allmänheten till del i vissa medier (dock inte de viktigaste besluten).

Den tredje viktiga arbetsgruppen heter "Trilateral Commission" och är bankirernas styrelse för ett ekonomiskt sammanfogat Japan, Nordamerika och Europa. Vissa "viktiga" personer medverkar i alla tre maktgrupperna, t ex Henry Kissinger.

Andra viktiga grupper och sammanslutningar, helt i bankirernas ledband, är The Round Table, Royal Institute of International Affairs, United Nations (FN), Club of

Rome, Freemasons (frimurarna), The Illuminati, The Black Nobility, Propaganda Masonica Due (P2), The Knights of Malta, The Orange Order and Sin Fein, The Skull and Bones Society m fl.

Alla har till uppgift att sprida behovet av en ny världsordning (the new world order), ledd av en världsregering och det förlösande ordet för att få medgörliga medborgare är "fred"!

Hur kan då ovanstående beskrivning hemlighållas så till den grad att ingen troligen hört talas om något av det - och om det är sant, varför finns det ingen som "läckt" dessa beskrivningar?

En Säpo-chef sa till mig (efter ett "samtal" om makten) att mina beskrivningar är helt sanna, men de är så fantasieggande att ingen kommer att tro på dom. Så är det också med alla dom som har insikt om verkligheten. För att inte framstå som naiva och fantasifula så upprepar dom alltför gärna opinionsmakarnas klichéer (ex från Bush och Blair), därför matas vi nu dagligen med t ex Saddams massförstörelsevapen och annat trams. Bankirerna kräver att det blir krig i Irak för att tjäna pengar och att som bonus få makt över deras oljetillgångar och då lär inget kunna stoppa denna utveckling, så länge journalisterna ställer sig på maktens sida.

Det enda som skulle kunna sätta käppar i hjulet för den dolda makten i deras krigshets är upplysning till folket om bakgrund och verklighet, här har redaktörerna det största ansvaret!

Men "dom biter inte den hand som föder dom" sa Säpo-chefen till mig! Han hade säkert rätt!

Kalle Hellberg, Blidsberg

All media har inte varit helt tysta om fakta angående Irakslakten, några få fragment har ibland släppts. Frågan är om så många medborgare har läst dessa, ofta undangömda spalter?

Här följer ett par undantag från 1998, men ack så aktuella nu fem år senare:

Följande artikel är hämtad från

<http://www.aftonbladet.se/kultur/9802/20/jp.html>

Fredag 20 februari 1998

Varsågoda, kriget är serverat

Nedräkningsklichéerna från 1991 är tillbaka... och ännu en gång sväljer journalisterna propagandan, skriver JOHN PILGER

Det "högteknologiska precisionskriget" i Persiska viken för sju år sedan var i själva verket en slakt, skriver journalisten och författaren John Pilger.

Och nu tycks det vara dags igen. Medier som ingenting lärt ska rapportera från ännu ett "kirurgiskt krig". Civilbefolkningens lidanden lär inte ha något nyhetsvärde den här gången heller.

"Få av oss", skrev dramatikern Arthur Miller, "kan med jämnmod ge upp vår tro på att samhället på ett eller annat sätt är förnuftigt inrättat. Tanken att staten har blivit vansinnig och straffar oskyldiga människor är outhärdlig. Därför måste vi inom oss förneka alla bevis för den saken."

Häromdagen förklarade **Robin Cook**, den brittiske utrikesministern, att Storbritannien "går i täten i ansträngningarna för att hjälpa det irakiska folket" och att det "inte är FN som svälter ut irakierna... Det finns inga sanktioner mot import av mat och medicin". Sanningen är en helt annan. Samtidigt som USA:s och Storbritanniens regeringar nu förbereder bombningar av Irak förvägrar de det irakiska folket de mest grundläggande förutsättningarna för överlevnad i såväl krigs- som fredstid.

Bandage, suturtråd, kompresser, stetoskop, röntgenutrustning, kylutrustning för antibiotika, instrument för blodprovtagning och vattenreningsteknologi, till och med ambulanser, hör till de livsviktiga nödvändigheter som är belagda med importförbud enligt FN:s sanktionspolitik, som utformats och genomdrivs av Washington, med benäget bistånd från det brittiska utrikesministeriet, i synnerhet under **Tony Blairs** New Labour.

Före kriget i Persiska viken var den irakiska ekonomin, som ett resultat av landets oljetillgångar, i stort sett uppbyggd av och helt beroende av västvärlden. Importen motsvarade 70 procent av Iraks grundläggande behov. Sedan sanktionerna infördes 1991 har stora delar av jordbruket kollapsat, till följd av att gödsel är belagt med importförbud. Även bekämpningsmedel, ris och barnmat är förbjudna, liksom barnkläder, sanitetshanddukar, skolböcker, papper, pennor, skosnören. Dolt bakom den amerikanska och brittiska propaganda som nu söker motivera nya bombningar ligger det faktum att västmakterna i sju års tid har bedrivit ett krig mot civilbefolkningen, i strid med såväl Genèvekonventionen som FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna.

Idén med sanktioner var att de skulle utgöra ett alternativ till krig. Irakierna har tvingats utstå bägge delarna. Enligt vad FN:s speciella sändebud rapporterade 1991 är Irak nu "ett land som har bombats tillbaka till ett förindustriellt stadium för lång tid framåt". I material som lämnades till det brittiska parlamentets utrikesutskott rapporterade de främsta internationella hjälporganisationerna att USA:s och Storbritanniens bombningar 1991 "till stor del hade förstört" Iraks hela infrastruktur på områden som elektricitets- och vattenförsörjning, avloppssystem, kommunikationer, sjukvård, jordbruk och industri, vilket resulterade i "förhållanden som orsakar svält och

epidemier”.

För tre år sedan rapporterade FN:s jordbruksorgan FAO att de allierades bombningar 1991, i kombination med följderna av sanktionspolitiken, hade orsakat mer än 560 000 barns död i Irak. Världshälsoorganisationen WHO bekräftade denna siffra, vilken nu betraktas som föråldrad. Enligt det irakiska hälsoministeriets statistik har 1 211 285 barn dött till följd av embargoet mellan augusti 1990 och augusti 1997.

I ett brev till FN:s säkerhetsråd skrev **Ramsey Clark**, en f d amerikansk justitieminister som har lett en undersökningskommission i Irak sedan 1991, att de flesta dödsfallen beror på *”proteinbrist, undernäring och utmätning, vilket har drabbat 12 procent av barnen, hämmande kroppslig utveckling, som 28 procent lider av, diarréer och uttorkning på grund av dåligt vatten och bristfällig mat... vanliga sjukdomar som skulle kunna stoppas med vaccinationer, och epidemier. Ingen död är grymmare än den här. Barnens lidande är utdraget, hjälplöst, i avsaknad av enkel medicinsk behandling och smärtstillande medel, utan nåd.”*

Detta är det glömda, i stort sett orapporterade massförstörelsevapen som USA och Storbritannien använder mot vanliga irakier medan nya bombningar nu förbereds allt intensivare. Det finns uppenbarligen runtom i västvärlden förbehåll mot att attackera en lamslagen nation, men alla betänkligheter har dränkts i en välbekant retorik om det oundvikliga i det som nu sker; nedräkningsklichéerna från 1991 är tillbaka: *”Tiden rinner ut... alla diplomatiska ansträngningar har visat sig verkningslösa... ”*

Än en gång kommer tv-apparaterna att fyllas av kartor och datorgrafik och förföriska bilder av stridsflygplan i gryningsljus. Här serveras vi nu ännu ett mediakrig; och precis som skedde under upptakten till Gulfkriget kan de mänskliga konsekvenserna, blodet och lukten av förkollnade lik, förtigas genom att kriget förklaras vara en skonsam vetenskap; politiker och journalister befrias från moraliska dilemman genom att bomberna beskrivs som *”kirurgiska”* och *”smarta”*.

Återigen är sanningen en helt annan. Under Gulfkriget var mindre än sju procent av de vapen som användes högteknologiska eller *”smarta”*. Mer än 88 500 bomber fälldes över Irak - motsvarande sju Hiroshima-bomber. De flesta missade sina mål, vilket orsakade en av de mest omfattande slakterna på civila under det sena 1900-talet. Med några hedervärda undantag har medierna förpassat även dessa fakta till glömska, vilket möjliggör att historien upprepas. Den 21 februari 1991 lovprisade Londontidningen *Independent* de *”mirakulöst få dödsfallen”*. Den kommentaren var inte otypisk.

”Likt två sportkommentatorer var [BBC:s] David Bimbleby och korrespondenten David Shukman nästan hänryckta av entusiasmen”, konstaterade Greg Philo och Greg McLaughlin i sin granskning av mediernas bevakning av kriget för Glasgow-universitetet. ”De begärde stillbilder och repriserna och beskrev 'handlingen' på skärmen med hjälp av datoriserade ljuspennor. 'Det här är det högteknologiska krig som vi har blivit lovade', förklarade Shukman. 'Försvarsindustrin har under en längre tid försökt övertyga alla om att högteknologiska vapen fungerar... Genom att isolera [målet] kan de nu förstöra det utan att orsaka något lidande bland den omgivande civilbefolkningen.”

I USA förklarade det kända nyhetsankaret **Dan Rather** för sin enorma publik: *”Det finns en sak som vi alla kan vara överens om. Det är det hjältemod som visades av de 148 amerikaner som gav sina liv så att friheten skulle kunna bevaras.”* I själva verket hade en fjärdedel av dem, liksom av deras omkomna brittiska kollegor, dödats av amerikanska soldater. Vad irakierna beträffar var de icke-människor, precis som de fortfarande är. Tio månader efter den allierade attacken publicerade den väl ansedda, London-baserade Medical Educational Trust en omfattande studie över döda och

sårade under kriget. Uppemot en kvarts miljon män, kvinnor och barn dog som ett direkt resultat av den USA-ledda attacken mot Irak. Denna undersökning bekräftade opublicerade, underrättelsebaserade amerikanska och franska uppskattningar om *"mer än 200 000 civila döda"*.

I västerländska medier fick detta chockerande avslöjande minimal uppmärksamhet; det ansågs inte nyhetsmässigt vid det laget. Flertalet dödsoffer hade dessutom sannolikt dödats på olagligt sätt: antingen med brittiska och amerikanska vapen som, enligt alla kriterier, måste klassificeras som "massförstörelsevapen" och vilkas laglighet återstår att pröva enligt Genèvekonventionen; eller till följd av attacker mot civila centra, som t ex brittiska RAF:s anfall mot staden al-Nasirijah; eller under flykt och efter kapitulation. Hemligheten med kriget vid Persiska viken är att det inte alls var något krig utan en ensidig slakt. Det fanns ingen skräckinjagande irakisk "militärmaskin", som de allierades propaganda och medierna hävdade. Inte ett enda amerikansk pansarfordon träffades av fiendens eld. General **Richard Neal**, sambandsansvarig under operation ökenstorm, har i efterhand medgett att de flesta irakiska militärfordon attackerades bakifrån.

Det enda tillfälle då krigets verkliga karaktär avslöjades var under rapporteringen om massakern på hundratals människor som flydde längs Basravägen, något som västerländska reportrar upptäckte av en slump när *"kriget"* redan var över. Först påstod Vita huset att de flyende utgjorde en konvoj av *"torturare, våldtäktsmän och plundrare"*. Det visade sig emellertid att flera av fordonen var civila, och att de som färdades i dem var utländska gästarbetare som inte kunnat ta sig ut ur Kuwait. BBC:s korrespondent **Kate Adie** var där. Hon rapporterade att *"de som kämpade och dog för Irak här visade sig komma från de norra delarna av landet, från minoritetsgrupper som förtrycks av Saddam Hussein - kurder och turkar"*. Detta var sannolikt den mest avslöjande nyheten under hela kriget; men eftersom den inte sattes in i ett förklarande sammanhang blev den nästan helt meningslös. Massakern i Basra - *"en prickskytteövning"*, som piloterna kallade den - drabbade huvudsakligen tvångsinkallade soldater från de minoritetsfolk som Saddam Hussein förtrycker och som är diktatorns svurna motståndare - just de folkgrupper som president **George Bush** och premiärminister **John Major** uppmanade att *"fatta mod"* och *"göra revolt"*. Basra var bara en av många massakrer som aldrig rapporterades. Journalisterna som vallades runt av de militära myndigheterna i Saudiarabien var lyckligt okunniga om att amerikanska bulldozers, under de två sista dagarna före eldupphöret, hänsynslöst användes för att nattetid begrava irakiska soldater, inklusive sårade, levande i deras skyttegravar. Sex månader senare avslöjade tidningen *New York Newsday* att tre brigader ur USA:s första infanteridivision *"använde snöplogar monterade på tanks för att begrava tusentals irakiska soldater - varav flera fortfarande var vid liv - längs flera kilometer långa skyttegravar"*. En av brigadernas officerare, överste **Anthony Moreno**, sade: *"Så vitt jag vet kan vi ha dödat tusentals."* Samma fordon användes senare för att dumpa döda i grävda massgravar. Det fanns ingen respekt för de dödas identitet eller deras familjers rätt att få veta sanningen och därmed kunna sörja. Som en av general **Schwarzkopfs** högsta officerare skröt: fastän *"varje skruvmejsel räknades"* fanns inte ens någon strategi för att räkna fiendens döda.

Kontrollen av journalisterna och styrningen av nyhetsflödet var de allierades största framgång. Vid presskonferenserna rapporterades de allierades påstående att de successivt *"slog ut"* Iraks scudmissilsanläggningar som fakta. Men inga sådana anläggningar förstördes. Så förförda var vissa journalister av de nya vapnens till synes fantastiska prestationer - som de framstod på militärens videoupptagningar - att få av dem begärde att få se de oklippta banden, vilket skulle ha gett dem möjlighet att se något av vad som verkligen hände.

Inte heller i dag ställs de viktiga frågorna. Den 2 februari avslöjade *New York Newsday* - en tidning som bättre än någon annan rapporterat de militära hemligheterna under kriget i Persiska viken - att president **Clinton** har skrivit under ett direktiv som auktoriserar insättande av taktiska kärnvapen under vissa villkor. Det är väl känt att USA:s militär har datorsimulerat användning av en kärnvapenbomb, B61-11, som ska kunna penetrera Iraks djupast liggande bunkrar. "Vi går i täten", skrev **Robin Cook**, arkitekten bakom Storbritanniens nya, etiska utrikespolitik, "i ansträngningarna att hjälpa det irakiska folket."

John Pilger

Översättning: Tor Wennerberg

Och denna är hämtad från

<http://www.aftonbladet.se/nyheter/9802/23/guillou.html>

Måndag 23 februari 1998

USA och dess allierade förbereder ännu ett massmord på araber

USA och några av USA:s närmaste allierade i den anglosaxiska världen förbereder nu ännu ett massmord av araber. Irak skall bombas på nytt. Skälet uppges vara att Irak har tillgång till, eller i vart fall resurser att framställa, biologiska och kemiska massförstörelsevapen, en kapacitet som Irak i så fall delar med de flesta av jordens länder. Emellertid framställer nu de västliga medierna än en gång Irak som ett mycket farligt land. I Expressen såg jag en karta häromdagen där påstådda lager av kemiska och biologiska vapen var markerade med dödsfall. Jag skulle tro att det mesta av det som sägs i det här avseendet är lögn. Av det mycket enkla skälet att det var lögn förra gången.

1990 framställdes Irak också som ohyggligt farligt, "världens fjärde krigsmakt" och liknande. Det var inte sant. Kriget mot Irak var inte krig utan slakt. Det fälldes mer än 88 500 bomber över Irak, vilket motsvarar sju Hiroshima-bomber i sprängkraft. Ungefär 100 000 irakiska män i uniform dödades men de civila förlusterna var dubbelt så stora. Och då talar vi bara om omedelbart dödade, under själva slakten. Ty den USA-allierade krigföringen var i huvudsak biologisk. Genom att slå ut landets alla reningsverk fick man igång en rejäl barnadödlighet. Enligt FN-beräkningar har omkring 700 000 barn dött till följd av den biologiska krigföringen (enligt irakiska uppgifter är antalet mycket större). Kronisk undernäring har drabbat 810 000 av Iraks återstående 3 miljoner barn. Undernäringen medför bland annat att barnen inte kommer att kunna tillgodogöra sig skolundervisning, en hel generation slås ut, antingen genom svältdöd eller mentalt.

Vad som diskuterades före kriget 1990 var valet mellan krig eller sanktioner, men det irakiska folket fick båda medicinerna. Bland sådant som Irak inte får importera enligt FN:s sanktionspolitik ingår vattenreningsteknologi, vilket givetvis är till för att bibehålla en effektiv biologisk krigföring mot landets barn i första hand.

Det irakiska folket lider förvisso under en obehaglig diktatur av ungefär samma slag som man dessvärre kan finna i 20-30 länder runt om i världen. Men som straff för att de lider under denna diktatur skall de nu än en gång utsättas för massmord.

För att blanda bort korten använder sig den västerländska propagandan av tricket att göra om det irakiska folket, offren för det kommande massmordet, till "Saddam". Man låtsas att det är denne "Saddam" vi skall dra i krig mot, att det på något sätt vore frågan om en brottningsmatch mellan Saddam och Bill Clinton.

Detta amerikanska språkbruk har spritt sig också till Sverige. "Saddam ber om det" (massmord av den egna befolkningen alltså) hävdade den mest blodtörstiga svenska ledarsidan häromdagen. Formuleringen är som synes en direkt och klumpig översättning från amerikansk engelska. Den näst mest blodtörstiga ledarsidan, Dagens Nyheters, beklagade i går att Sverige inte deltog i massmorden 1990. Men man hälsade med tillfredsställelse vår utrikesminister Lena Hjelm Walléns deklaration att Sverige den här gången skall bidra till kriget på något sätt.

Ty så är det, dessvärre. Vår utrikesminister har faktiskt utlovat svensk delaktighet i de kommande krigsförbrytelseerna.

Att amerikanska presidenter då och då vill sända bombflygsflottor över ett eller annat muslimskt land är ingen nyhet. Den kommande massmordsaktionen ingår helt enkelt i vår tids politik, det är muslimerna som ersatt Sovjetunionen som vår stora fiende och fördelen med muslimer är att de är civilbefolkning och kan massmördas utan att försvara sig.

För att möjliggöra den här politiken krävs nu inte bara att man personifierar fienden till "Saddam". Det krävs också ett avmänskligande av araber. Offren är inte människor som vi andra.

Ty inte skulle Svenska Dagbladets och Dagens Nyheters ledarsidor drömma om att kräva en miljon vita människors död av ditt eller datt politiska skäl. Massmord i vår tid kan bara försvaras av sådana ledarkribenter om offren är araber.

Inte sen korstågstiden för 800 år sen har Europa genomgått en sådan hjärntvätt, också då försvarades massmord med att araber egentligen inte var människor, varför kristendomen inte utgjorde hinder för slakten.

När massmördandet av det försvarslösa irakiska folket, redan för sju år sen bombade tillbaks till förindustriell tid, nu bryter ut på nytt så kommer, som förra gången, våra medier att fyllas av lögnaktiga pojkar som talar om "smarta bomber" och "kirurgiska attacker" och annat som var fullständigt lögnaktigt 1990.

Så när kriget nu bryter ut, tro inte på ett enda ord ni får höra i Rapport, Aktuellt eller TV 4:s "Nyheter". Inget de sa förra gången var sant.

Dödssiffran i Irak kan nu komma att krypa upp mot sammanlagt tre miljoner. Vi har alltså fått ihop ett Auschwitz. Och vår utrikesminister tycker att Sverige bör delta i detta.

Jan Guillou

Se mere på www.sundforluft.dk

Download flere bøger og find mange oplysninger om mikrobølgernes "invasion".